

[Bjørn Westh]

udviklingen fremad, også i andre sektorer end de udvalgte.

Pelle Voigt (SF):

Allerede nu efter at have lyttet til debatten her i dag tror jeg, man kan regne med, at når eftertiden kigger tilbage på de politiske begivenheder, der udspillede sig i Danmark i denne uge, er det nok ikke lige præcis denne debat, mødet i denne sal i dag, som vil påkalde sig opmærksomheden, men måske snarere et møde, som fandt sted i et rum lige her ved siden af, nemlig i værelse 4 ved siden af folketingsalen, sidste mandag. Her samledes parlamentarikere, der repræsenterede et parlamentarisk flertal i Danmark, i Norge, i Sverige og i Finland, forleden dag og lagde sidste hånd på et arbejde, der skulle klargøre, hvorledes Norden kunne gøres til atomvåbenfri zone. Man nåede i enighed frem til en rapport, der skal danne grundlag for parlamentariske initiativer på dette område, som giver konkrete svar på en række af de spørgsmål om zoneproblematikken, der er blevet stillet.

Det møde vil få helt afgørende betydning, også for det fremtidige arbejde her i Folketinget. Derfor har vi naturligvis ventet med nogen spænding på, om regeringen ville reagere på dette, om statsministeren ville komme ind på det i sin tale. Den eneste antydning i så henseende, jeg har kunnet opdage i statsministerens tale, var en bemærkning, hvor statsministeren udtrykte håb om, at der snart bliver politisk enighed i det såkaldte Østergaardudvalg, i det sikkerhedspolitiske udvalg.

Om det udvalg har vi til gengæld set en vældig også offentlig diskussion efter de bemærkninger fra udenrigsministeren, som også hr. Niels Helveg Petersen var inde på. Uden at gå ind i debatten imellem hr. Knud Østergaard og udenrigsministeren i så henseende må jeg sige, at det har vakt en del undren både her og ude i befolkningen at høre denne diskussion på den ene side om et udvalg, der skulle visne ligesom gamle soldater, der aldrig dør, og på den anden side om artilleriløjtnanter af reserven, der skjuler sig bag en høj, mens slaget raser. Hvis det er diskussionsformen vedrørende sikkerhedspolitik i regeringen, må man blot med beklagelse tage det til efterretning.

Jeg synes imidlertid, at udenrigsministeren i sit svar til hr. Niels Helveg Petersen kom med nogle bemærkninger, som ikke kan stå uimodsagte. Det er bemærkningerne om, at det, der skulle være sket i dansk sikkerhedspolitik, ensidigt er, at Socialdemokratiet på en eller anden måde har pantsat sin sjæl til Socialistisk Folkeparti. Det er ikke nogen hemmelighed, at vi i årevis har diskuteret dette spørgsmål, at vi har drevet på med spørgsmålet om Norden som atomvåbenfri zone og forsøgt at få et parlamentarikerarbejde på dette område op at stå.

Jeg synes, at udenrigsministerens bemærkninger er forbavsende og afslører et lidt skræmmende ukendskab til, hvad der egentlig er sket inden for de sidste dage. Ikke alene må udenrigsministeren, når han får set tingene igennem og bliver briefet af sine embedsmænd, konstatere, at et dansk folketingsflertal faktisk nu har lagt et konkret program frem om Norden som atomvåbenfri zone, men også at dette flertal omfatter parlamentariske flertal i de øvrige nordiske lande, og at vi sågar oplever borgerlige partier, der ellers ikke har markeret sig voldsomt på disse områder, deltage i dette arbejde som observatører, hvad man så skal lægge i det, bl.a. Kristeligt Folkeparti. Udenrigsministeren er øjensynlig slået med blindhed.

Derfor synes jeg, at det kunne være interessant at spørge statsministeren, om hans bemærkninger om en nært forestående enighed i Østergaardudvalget – som udenrigsministeren har dødsdømt i sine offentlige udtalelser den 6. maj 1987, hvor han indkaldte Folketingets presseloge og fremkom med sin famøse bemærkning om statsministerens bemærkning her, hvor han udtrykker håb om en kommende enighed – betyder, at statsministeren og Det Konservative Folkeparti er på gled i spørgsmålet om Norden som atomvåbenfri zone. Kan vi forvente, at de Konservative begynder at forholde sig en anelse mere seriøst til dette spørgsmål, efter at der nu er konstateret massivt parlamentarisk flertal i de nordiske lande for ideen, der vil udkrystallisere sig i parlamentariske initiativer her i Folketinget, når vi mødes igen efter sommerferien?

Arne Bjerregaard (UP):